

EMPERYALİST SAVAŞLARA, KADINA YÖNELİK HER TÜR DEN ŞİDDETE KARŞI 25 KASIMDA ALANLARI DOLDURALIM!

Emperyalist sistem tarihin çöplüğüne atılana kadar doymayacak olan kar hırsı ve hegemonya mücadelesi ile dünyanın birçok köşesinde savaş ve çatışmalar çıkarmaktadır. Çünkü biliyoruz ki emperyalizm kriz demektir, emperyalizm savaş ve şiddet demektir.

Bir yılı aşkın bir süredir son dönemlerin en kanlı günlerini Gazze’de Filistin halkı yaşamaktadır. Emperyalist dostlarının tam desteğini alan Siyonist İsrail devleti Filistin halkının üzerine her gün, her saat, her dakika bombalar yağdırmaktadır. Bu soykırım girişiminin yıkıcı ve ağır sonuçları en çok da kadın ve çocukları etkilemektedir. İsrail ve müttefiklerinin kanlı hegemonya mücadelesinin başlıca sahası olan Ortadoğu’da savaşı daha da yoğunlaştırmak ve genişletmek için Lübnan ve Suriye’ye saldırdı bu da başta yoksul halklar için yine kan yine ölüm yine zulüm getiriyor. Kadınların bedeninin savaş ganimeti olarak görülmesi, savaşlarda uygulanan tecavüz, savaşın ağır yüklerinin ötesinde kadınlarda geri dönülmez travmalar yaratmaktadır, çaresizliğe sürüklemektedir. Gündelik hayatta her türlü şiddete, yoksulluk, taciz ve tecavüze maruz kalan, yok sayılan kadınlar, savaş koşullarında, yaşadıklarının katmerlenmiş haline maruz kalmaktadır. Savaş, erkekliği, militarizmi, şiddeti, tecavüzü, tacizi, açlık ve yoksulluğu pekiştiren, sistemin erkek egemenliğinin en yoğun halidir. Irkçdır, cinsiyetçidir.

Bölge kadınlarının maruz kaldığı sadece savaşların ağır sonuçları değildir. Feodal üretim ve kültüre dayanan sistem ve devletlerin, uyguladığı kadın düşmanı politikalarda bir başka zulümdür. Kadına yönelik her türden şiddet sistematik şekilde hayata geçmektedir. Afganistan’da Taliban’ın kadınların yüzleri de dahil vücutlarını tamamen örtmesini zorunlu kılan, kadın sesini yasaklayan yasaları, İran’da İrşad Polisinin kadınların giyim kuşamı üzerinde estirdiği terör, Irak’ta hükümetin kadınlar için evlilik yaşını (cinsel rüşt adı altında) resmi olarak 9 yaşa çekmeye vardırın gericiliği, Siyonist İsrail’in Filistin soykırımında “modern kadın asker” figürü ile kadın kimliğini bir kaldıracı dönüştürmesi, Türkiye’de her ay en az 40 kadının katledilmesi, taciz ve tecavüzün “toplumsal normale” faşizm tarafından çevrilmesi ve tüm bölgenin bu neviden gericilikleri meşrulaştırma yarışı söz konusudur.

Emperyalizme bağımlı yarı-sömürge yarı-feodal tüm toplumlarda bu neviden gericilikler çeşitli kılıflara bürünerek hayata geçmektedir. Gericici sosyal dayanaklarla kadınlar ve çocuklara pervasız saldırılar emperyalistlerin nezaretinde uygulanıyor. Kadına yönelik şiddet sadece fiziksel olarak değil, toplumsal cinsiyet rolleri, uydurulan ve dayatılan “namus” anlayışı, ekonomik ve psikolojik baskı üzerinden de uygulanmaktadır. Bu da yine egemen sınıf ve onların kurumlarının ideolojik temelleri üzerinde şekillendirilmektedir.

Kadına yönelik şiddet, emperyalist merkezlerde de en yoğun haliyle uygulanmaktadır. Sömürücü sınıflar içinden çıkamadıkları ekonomik krizin faturasını, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen sınıflara kesmekte ve iktidarlarını azgın bir sömürü, baskı ve şiddet üreten politikalar ile ayakta tutmaktadırlar. Emekçi kadın, katmerli bir sömürüye ve eşitsizliğe maruz kalır. İşçi-emekçi kadınlar güvencesiz, sigortasız, sendikası, sosyal haklardan mahrum, düşük ücretlerle sistem için ucuz emek gücüdür. Krizde ilk ve en kolay işten çıkarılan kadındır. İşsizliğin ve yoksulluğun faturasını en ağır ödeyendir kadın. Kimi zaman bir işçi sıfatıyla öderken bu faturayı, kimi zaman da kapı önüne konan eşinin karısı olarak da sefaleti en ağır şekilde yaşar. Kadınlar cinsel şiddete de maruz kalmaktadır. Sokakta, işyerinde, gözetiminde, pazarda, alışverişte, okulda, yaşamın her alanında. Kadın cinselliğinin meta olarak kullanıldığı sistemin tüm pisliğini gözler önüne seren fuhuş sektörü, kadının cinselliğini satarak, sermayeye devasa kâr alanları açar. Ayrıca medya aracılığıyla kadın cinselliği en iğrenç bir biçimde kullanılmakta/pazarlanmaktadır.

Kadının köleleştirildiği ve sömürüldüğü alanlardan birisi de evlerdir. Özellikle çalışan işçi-emekçi kadınlar, işyerindeki ağır çalışma koşullarının üzerine bir de evdeki işler, stres, çocuk bakımı eklenince, yaşamı iyice köleleşir. Çalışmayan kadınlar için ise durum daha vahimdir. “Namusu” kocasına zimmetli olan, ha deyince bir tekmeyle kapı önüne konulan, ha deyince zorla yatağa atılan, ev içinde emeği asla görülmemiştir.

Ama kadınlar, “kaderlerine” boyun eğmediklerini direnerek göstermektedirler. Toplumsal olarak biçilen rolleri alaşağı eden, evlerinin duvarlarını yıkan, sömürü ve şiddete boyun eğmeyen kadınlar, hak ve özgürlükleri için, uğradıkları şiddete, sömürüye ve baskıya karşı ve de en önemlisi bunları doğuran sisteme karşı mücadeleleriyle seslerini duyurmakta, alanları doldurmaktadırlar.

Dünyanın dört bir yanında ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinde kadınlar, emperyalizme, feodalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı ön saflarda savaşmaktadır. Latin Amerika’dan Hindistan’a, İran’dan Türkiye’ye, Filistin’den Rojava’ya kadar kadınlar, savaşan ve direniş destanları yazan özne oldular, olma-ya devam ediyorlar.

Biz göçmen işçi ve emekçi kadınlara da kendi kurtuluş mücadelemizin öznesi olmamız gerektiğini gösterdiler. Bundan 64 yıl önce faşist Trujillo diktatörlüğüne karşı isyan eden devrimci Mirabel kardeşlerin iradesi bugün Siyonist İsrail’in bombalarına barikat olan Filistinli, kaderlerine boyun eğmeyen, başörtülerini parçalayan İran’lı kadınların direnişlerinde yaşıyor.

Egemenlere korku veren kadınların mücadelesi kararlıca, cesaretilice ilerliyor. Yasakçı, baskıcı, cinsiyetçi zalim erkek egemen sistemin uygulamaları biz kadınları mücadeleden alıkoyamayacaktır. Çünkü bu sisteme, sistemin erkek egemen anlayışının yaşamlarımızı şekillendirmesine, iktidarın üretildiği, çoğaltıldığı yaşam formlarına tahammülümüz kalmadı.

Direnin direnebilmenin gücünü keşfeden biz kadınları idamlarla, yasaklarla, baskıyla, işkenceyle, cinsiyetçi uygulamalarla yıldıracağınızı sanıyorsanız bu yanlış hesabın kadınlar ve halklar direnişine çarparak, geri döneceğini belirtiyoruz. Bizler mücadelemizden geri adım atmadık, atmayacağız!

Mor Kızıl Kolektif olarak 25 Kasım “Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Gününde” kadın emeğinin sömürülmesine, iradesinin, bedeninin ve kimliğinin baskı altında tutulmasına, kadına yönelik şiddeti yaratan sistem ve onun erkek egemen anlayışına karşı her alanda mücadele edeceğimizi haykırmak için alanlarda olacağız. Bu bilinçle; ezilen, emekçi kadınları bizimle omuz omuza mücadele yürütmeye, 25 Kasım’da sokakları, meydanları doldurmaya çağırıyoruz.

KAHROLSUN KADINA YÖNELİK ŞİDDETİ DOĞURAN EMPERYALİST-KAPİTALİST SİSTEM VE ONUN ATAERKİL ANLAYIŞI!
KADINA YÖNELİK HER TÜRDE ŞİDDETE SON!
YAŞASIN KADINLARIN ÖZGÜRLÜK VE KURTULUŞ MÜCADELESİ!

MOR-KIZIL KOLEKTİF

KASIM 2024

MOR-KIZIL KOLEKTİF